

„Fii cu ochii în patru...!”

În privința atenționărilor pe care le găsim în Sfânta Scriptura, cea de mai sus (Exod 23.21) ar fi una dintre cele pe care nu ne-am aștepta să le descoperim! Era adresată de Dumnezeu poporului Israel, poporul pe care El l-a ales să Îl reprezinte și să Îl prezinte lumii! Deși Israel era o colectivitate de oameni, atenționarea este adresată la persoana a doua singular, evidențiind prin aceasta caracterul individual, personal al mântuirii și a responsabilităților care decurg din ea.

Era o atenționare serioasă, fiindcă implica prezența unui Înger trimis de Dumnezeu – un mesager special care avea sarcina să ocrotească și să conducă poporul Israel în locul pregătit de Dumnezeu – împlinirea ei, respectiv ascultarea glasului Îngerului (poruncilor Lui) și împlinirea lor însemnând victorie asigurată în orice confruntare, binecuvântare materială și propășire (viață lungă și continuitatea poporului prin nașterea de copii - v. 26), dar neascultarea – împotrivirea și neîmplinirea spuselor Îngerului – ar fi însemnat păcate fără iertare (v. 21).

Sunt multe interpretări cu privire la cine era acest Înger al Domnului, cea pe care o cred adevărată afirmând că El era Însuși Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. În pasajul intitulat „Slava Domnului”, din ultimul capitol al cărții Exodul, citim că, după ce „...a isprăvit Moise lucrarea” (Cortul întâlnirii), „Atunci norul a acoperit Cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut Cortul. Moise nu putea să intre în Cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava Domnului umplea Cortul. Cât au ținut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când se ridica norul deasupra Cortului. Și când nu se ridica norul, nu porneau, până ce nu se ridica.” (Exodul 40:34-38) Versetul 1 din cartea Leviticul spune că „Domnul a chemat pe Moise; i-a vorbit din Cortul întâlnirii și a zis: «Vorbește copiilor lui Israel și spune-le...»”. Dumnezeu Tatăl îi transmitea lui Moise poruncile care trebuiau împlinite de poporul Israel prin intermediul Îngerului Său care se afla în cort, în mijlocul slavei Domnului. Însuși Domnul Isus sublinia că tot ceea ce spune sunt cuvintele Tatălui Său din ceruri, care L-a trimis (Ioan 14:10,24). Modul în care Îngerul trimis de Dumnezeu i-a însoțit pe evrei în călătoria lor prin pustie a fost unul foarte vizibil și miraculos: un nor prezent deasupra Cortului întâlnirii ziua și un stâlp de foc, noaptea, înaintea întregii case a lui Israel, fiind prezent în timpul tuturor călătoriilor lor!

M-am întrebat de multe ori cum a fost posibil ca oameni care au văzut slava lui Dumnezeu și felul miraculos în care Domnul i-a eliberat din robia egipteană să uite atât de repede pe Cel care a lucrat astfel în mijlocul lor, însă uimirea mea a crescut realizând implicația pasajului amintit anterior! Timp de 40 de ani, cât a durat călătoria lor prin pustie, israeliții au putut să vadă în fiecare zi prezența miraculoasă a Îngerului lui Dumnezeu, protecția și călăuzirea Lui: „Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea.” (Exodul 13.21). Presupunând că norul din timpul zilei poate că nu li se părea ceva ieșit din comun (deși, cu siguranță, era ceva ieșit din comun), stâlpul de foc din timpul nopții nu avea cum să nu fie ceva extraordinar. Cu siguranță, tablourile imaginate de oameni ai vremurilor noastre, ca cel din imaginea alăturată, nu surprind nici pe departe măreția și splendoarea prezenței Îngerului lui Dumnezeu, dar și așa, tot nu pot să înțeleg cum au putut să păcătuiască, cârtind și neascultând poruncile Domnului!

Apoi îmi vin în fire și realizez că vremurile de har pe care le trăim sunt cu mult mai speciale decât cele trăite de Israel, căci dacă atunci Îngerul Domnului își făcea simțită prezența în Cortul Întâlnirii sau deasupra lui printr-un nor – ziua, sau într-un stâlp de foc – noaptea, astăzi Duhul Sfânt al lui Dumnezeu îi umple și locuiește în cei care Îl primesc pe Hristos ca Domn și Mântuitor personal, hotărând să Îi fie martori și să Îl slujească toată viața: „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?” (1 Corinteni 6:19). Totuși, și astăzi sunt credincioși care ajung să păcătuiască și să cadă - uneori fără să mai aibă șansa pocăinței și iertării. De ce oare?

Deși dureroasă, explicația este simplă: acești credincioși nu au fost cu ochii în patru, respectiv nu au luat în seamă avertismentul apostolului Petru: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.” (1 Petru 5:8). Și dacă atenționarea „Fii cu ochii în patru!” o găsim o singură dată în această formulare, în versetul amintit - Exod 23.21, o altă formulare, de data aceasta la persoana a doua plural - „Luați seama!” - o găsim de 33 de ori: 13 ocurențe în VT și 20 de ocurențe în NT, de 9 ori fiind rostită chiar de Domnul Isus Hristos!

(continuare în pag. 6)

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

EDITORIAL

„Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum și să te ducă în locul pe care l-am pregătit. **Fii cu ochii în patru înaintea Lui și ascultă glasul Lui;** să nu te împotrivesți Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El. Dar dacă vei asculta glasul Lui și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.” (Exodul 23:20-22)

